

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/47/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200807
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200807.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ E. T., K... XX, 2/ P. L., I... X, 3/ Poľovné združenie Jablonov, Gorazdova 1729/24, Spišská Nová Ves, IČO: 50 315 668, právne zastúpení: JUDr. Norbert Horváth, advokát, Slniečná 592/2, Galanta, proti žalovanému: Okresný úrad Poprad, Pozemkový a lesný odbor, Nábrežie Jána Pavla II. 16, Poprad, o preskúmanie zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného č. OU-PP-PLO-2017/014384-011 zo dňa 10. októbra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/57/2017-84 zo dňa 3. septembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/57/2017-84 zo dňa 3. septembra 2018 z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného č. OU-PP-PLO-2017/014384-011 zo dňa 10.10.2017, ako neprípustnú. Krajský súd dospel k záveru, že neprípustnosť je v tomto prípade spojená s otázkou negatívnej právomoci správneho súdu vo vzťahu k predmetu prieskumu v zmysle § 7 písm. e/ SSP, podľa ktorého rozhodnutia predbežnej, procesnej a poriadkovej povahy nie sú v zásade samostatne spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Preskúmaným opatrením žalovaný vyslovil, že až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci konania o neplatnosti rozhodnutí prijatých na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov a zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je možné pokračovať vo veci evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že na to, aby sa mohla fyzická osoba alebo právnická osoba úspešne domáhať ochrany svojich práv, musí ísť v zmysle § 7 SSP o rozhodnutie, ktoré nie je zákonom vylúčené zo súdneho prieskumu. Podľa názoru krajského súdu pri napadnutom rozhodnutí nejde o také rozhodnutie, ktorým by bolo zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcov, účastníkov administratívneho konania a ani o prípad, keď by boli osoby ukrátené na svojom ústavnom práve domáhať sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu pred správnym súdom, keďže túto možnosť budú mať zas predpokladu meritórneho rozhodnutia žalovaného vo veci zápisu zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorým bude administratívne konanie ukončené. Až konečným rozhodnutím, v prípade, ak by bolo možné konštatovať, že je v neprospech istej skupiny účastníkov administratívneho konania, by mohlo dôjsť k porušeniu subjektívnych práv a slobôd, a teda proti takémuto rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu by takto dotknutý subjekt mal možnosť využiť správnu žalobu a možnosť súdneho prieskumu správneho rozhodnutia na príslušnom súde prostredníctvom podanej žaloby.

3. Krajský súd v odôvodnení uznesenia ďalej konštatoval, že žalobcami napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nemá vplyv na právo výkonu práva poľovníctva, keďže žalobcovi 3/ zostalo zachované naďalej plnohodnotne vykonávať právo poľovníctva v uznanom Poľovnom revíri Klčov, v zmysle poverenia podľa § 4 ods. 6 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) zo dňa 09.11.2017, a to až do zaevidovania zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov. Krajský súd taktiež skonštatoval, že prípadné finančné nároky vo vzťahu k nájmu za užívanie poľovného revíru, či vo vzťahu k prípadnej náhrade škody spôsobenej zverou je možné riešiť cestou občianskoprávnej žaloby na všeobecnom súde. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 170 písm. a/ SSP.

2.

4. Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia (kasační sťažovatelia) v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, v ktorej navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobcovia v podanej kasačnej sťažnosti uviedli, že v prípade žalobcov 1/ a 2/ ide o vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do Poľovného revíru Klčov rozhodnutím bývalého Lesného úradu Spišská Nová Ves č. 463/93, 280/93, 341/93 zo dňa 01.09.1993, zmeneného rozhodnutím č. 311/94, 317/94 zo dňa 31.05.1994 a č. 1327/94 zo dňa 11.01.1995. Na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov Poľovného revíru Klčov konanom dňa 06.07.2017, ktorého priebeh je zaznamenaný v Notárskej zápisnici spísanej JUDr. Mariánom Jurinom, notárom so sídlom v Lučenci, došlo k prijatiu rozhodnutí o zvolení žalobcov 1/ a 2/ za splnomocnencov vlastníkov poľovných pozemkov v revíri podľa ust. § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve. Na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov došlo taktiež k prijatiu uznesenia, na základe ktorého bol Poľovný revír Klčov daný do užívania žalobcovi 3/ za dohodnutých podmienok. Na základe uvedeného rozhodnutia došlo dňa 18.07.2017 k uzavretiu Zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov v prospech žalobcu 3/, o evidenciu ktorej požiadali žalobcovia svojou žiadosťou zo dňa 18.07.2017 žalovaného, ako vecne a miestne príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva.

7. Žalobcovia namietali skutočnosť, že žalovaný vo vydanom opatrení nešpecifikoval spisovou značkou ani označením civilného súdu, ktoré civilné konanie mal na mysli, na základe čoho predmetná právna vada robí napadnuté opatrenie žalovaného nepreskúmateľným.

8. S poukazom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve a rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 6. júna 2017 a sp.zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 6. októbra 2015 žalobcovia konštatovali, že úlohou okresných úradov ako vecne príslušných orgánov štátnej správy na

úseku poľovníctva pri vybavovaní žiadostí o evidenciu zmlúv o užívaní poľovných revírov podľa ust. § 74 ods. 2 písm. b/ zákona o poľovníctve je vykonať dokazovanie týkajúce sa splnenia podmienok na možnosť, resp. povinnosť zaevidovania zmlúv o užívaní poľovných revírov. V prípade splnenia podmienok na evidenciu zmluvy je okresný úrad povinný zmluvu zaevidovať, v opačnom prípade nevyhovieť žiadosti o evidenciu zmluvy, t.j. vec meritorne vybaviť. Žalobcovia zdôraznili, že sa svojou žalobou nedomáhajú toho, aby žalovaný zmluvu o užívaní poľovného revíru zaevidoval, ale aby sa so žiadosťou meritorne vysporiadal.

9. Žalobcovia mali za to, že v danom prípade nie je podanie žaloby samoúčelné, pretože jednoznačne smeruje k ochrane práv a oprávnených záujmov skutočných vlastníkov poľovných pozemkov a budúceho užívateľa Poľovného revíru Klčov. Podľa názoru žalobcov je podstatné nepovažovať prebiehajúce súdne konanie o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, alebo rozhodnutí prijatých na zhromaždení vlastníkov za predbežnú otázku, pretože zákonodarca okresným úradom ako vecne príslušným orgánom zveril právomoc rozhodovať o evidencii zmlúv o užívaní poľovných revírov bez toho, aby musel „čakať“ na výsledky súdnych konaní, ktoré teoreticky nemusia nikdy skončiť.

10. Poukazujúc na ust. § 2 ods. 2 SSP považovali žalobcovia za nesporné, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je súdne preskúmateľné, pretože aj napriek jeho predbežnej povahe môže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcov, pričom opačný právny názor na posúdenie opodstatnenosti druhu žaloby by znamenal rozpor so zásadou denegatio iustitiae, čím by sa žalobcom odňala možnosť konať pred súdom.

3.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcov v stanovenej lehote písomne nevyjadril.

4.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalobcu (453 ods. 1 a ods. 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcov nie je dôvodná.

13. Najvyšší súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného zistil, že Okresnému úradu Poprad, pozemkový a lesný odbor bola dňa 31.07.2017 doručená žiadosť Poľovného združenia Jablonov o evidenciu Zmluvy o užívaní poľovného revíru Klčov zo dňa 18.07.2017, uzavretej podľa § 13 zákona o poľovníctve medzi prenajímateľom: Vlastníci spoločného poľovného revíru Klčov (nadpolovičná väčšina), zastúpení P. L. a E. T. ako splnomocnencami zvolenými na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, konanom dňa 06.07.2017 a užívateľom poľovného revíru - Poľovným združením Jablonov, zastúpeným predsedom W. I. C.. Prílohou žiadosti o evidenciu zmluvy bola Notárska zápisnica, napísaná dňa 18.07.2017 na Notárskom úrade v Lučenci notárom JUDr. Mariánom Jurinom, pod č. N 171/2017, Nz 24864/2017, NCRls 25398/2017, do ktorej bolo spísané Osvedčenie o priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v spoločnom revíre Klčov, konaného dňa 18.07.2017 v hoteli CLAVIS, Lučenec.

15. Dňa 10.07.2017 bolo žalovanému doručené podanie W. C. K., v ktorom žalovanému oznámil podanie žaloby na Okresnom súde Spišská Nová Ves v právnej veci neplatnosti zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov konaného dňa 06.07.2017. Dňa 18.09.2017 bolo žalovanému doručené upovedomenie Okresného súdu Spišská Nová Ves o žalobe podanej W. C. K. proti žalovanému W. I. C. a následne upovedomenie zo dňa 09.10.2017 o späťvzati žaloby a o zastavení predmetného konania dňom 02.10.2017.

16. Dňa 02.10.2017 bolo žalovanému taktiež doručené upovedomenie Okresného súdu Spišská Nová Ves o podanej žalobe W. C. K. proti žalovaným: 1/ Poľovné združenie Jablonov, 2/ vlastníci poľovných

pozemkov (v počte 1969) o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov zo dňa 18.07.2017.

17. Dňa 10.10.2017 vydal žalovaný oznámenie pod č. OU-PP-PLO-2017/014384-011 k podanej žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov, v ktorom uviedol, že nakoľko vo veci žaloby o určenie neplatnosti zmluvy koná Okresný súd Spišská Nová Ves, nie je možné pokračovať vo veci evidencie Zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov zo dňa 18.07.2017.

18. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/57/2017-84 zo dňa 03.09.2018 o odmietnutí žaloby ako neprípustnej, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania opatrenia žalovaného zo dňa 10.10.2017 pod č. OU-P-LO-2017/014384-011, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté opatrenie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcov sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 7 písm. e/ SSP správne súde nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

23. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

24. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

25. Kľúčovou otázkou v danej veci bolo pre kasačný súd právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu opatrenia žalovaného zo dňa 10.10.2017 pod č. OU-P-LO-017/014384-11, ktoré krajský súd považoval za nepreskúmateľné v správnom súdnictve, pretože ide o opatrenie predbežnej povahy.

26. Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcov vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Prešove potom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre odmietnutie žaloby ako neprípustnej podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP z dôvodu, že opatrenie žalovaného je predbežnej povahy a súdnemu prieskumu nepodlieha. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

27. Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že správne súdnictvo je založené na princípe generálnej

klauzuly v zmysle článku 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Podstatným znakom pre určenie, či rozhodnutie správneho orgánu podlieha súdnemu prieskumu, sú jeho dôsledky prejavujúce sa v právnej sfére ako ukrátenie na právach. Predmetom preskúmania súdom môžu byť aj také rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti rozhodnutia, ale dotýkajú sa alebo sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa v zmysle skôr uvedeného a ustálenej súdnej praxe považujú aj oznámenia, opatrenia, resp. listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným správnym orgánom ako právno-aplikačné akty. S poukazom na ust. § 7 písm. e/ SSP rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej a poriadkovej povahy nie sú v zásade samostatne spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Preskúmajú sa v spojení s rozhodnutím vo veci samej a iba vtedy, ak mohli mať vplyv na zákonnosť administratívneho rozhodnutia vo veci samej.

28. Najvyšší súd ďalej uvádza, že evidencia zmluvy podľa § 16 zákona o poľovníctve príslušným okresným úradom je osobitným administratívnym procesom, v ktorom orgán verejnej správy na základe špeciálneho procesného predpisu rozhoduje o účinnosti predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru. Najvyšší súd zdôrazňuje, že aj napriek vylúčeniu aplikácie správneho poriadku v zmysle § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve, je správny orgán, ktorému zákon o poľovníctve zveruje pôsobnosť pri správe poľovníctva, povinný riadiť sa základnými zásadami správneho konania obsiahnutými v § 3 správneho poriadku, t. j. pri akejkoľvek činnosti, bez ohľadu na to, či procesne ide o správne alebo iné konanie, resp. činnosť upravenú iným procesným predpisom, postupovať v súlade so zásadou zákonnosti. Zásada zákonnosti predstavuje jeden z princípov právneho štátu zakotveného v čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky.

29. V prejednávanej veci žalovaný, v procese evidencie zmluvy o užívaní Poľovného revíru Klčov zo dňa 18.07.2017, opatrením (listom) zo dňa 10.10.2017 oznámil žalobcom, že do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní, nie je možné vo veci evidencie zmluvy pokračovať. „Nepokračovanie“ v konaní, resp. „prerušenie“ konania o evidencii zmluvy o užívaní zo dňa 18.07.2017 oznámil žalovaný žiadateľom touto formou (opatrením), pretože v zmysle ust. § 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctva sa všeobecný predpis o správnom konaní sa na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 13 nevzťahuje.

30. Najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že otázkou zákonnosti uvedeného postupu Okresného úradu, pozemkového a lesného odboru sa v obdobnej právnej veci zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 zo dňa 8. marca 2017 zaujal právny názor, z ktorého citujeme: „23. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na ustanovenie § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická majúca formálno-technický charakter, ale tento orgán verejnej správy je povinný v tomto procese najprv zistiť, či nie sú splnené negatívne podmienky brániace evidencii tejto zmluvy, a to či na užívanie poľovného revíru nie je už zaevidovaná iná zmluva, či na evidenciu predkladaná zmluva spĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či je táto zmluva uzatvorená medzi subjektmi podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Následne orgán verejnej správy vykonávajúci evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma, či subjekty, ktoré ju uzatvorili a ktoré na jej základe postúpili právo užívania poľovného revíru v ich spoluvlastníctve v prospech iného subjektu, mali na jej uzavretie oprávnenie.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že v súvislosti s oprávnenosťou subjektov, ktoré dotknutou zmluvou postúpili užívanie poľovného revíru inému subjektu, vznikla u orgánu verejnej správy dôvodná pochybnosť, keďže v súvislosti s touto otázkou bolo iniciované iné súdne konanie, sa závery krajského súdu o zákonnosti postupu tohto správneho orgánu, ktorý v nadväznosti na uvedené administratívne konanie o evidencii tejto zmluvy v súlade so zásadami zákonnosti vyjadrenými v § 3 Správneho poriadku formálne „prerušíl“, javia ako dôvodné, ústavne udržateľné a neodporujúce zmyslu a účelu aplikovaných právnych noriem. Nad rámec ústavný súd v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ (právo patrí bdelym) podotýka, že uvedená procesná situácia administratívneho konania účastníkom dotknutej

zmluvy o užívaní poľovného revíru nebráni, aby sa ako účastníci súdneho konania, kvôli ktorému bolo toto administratívne konanie formálne „prerušené“, domáhali jeho plynulého priebehu, a aby prípadne dotknutú zmluvu o užívaní poľovného revíru zobrali späť a na evidenciu predložili novú „perfektnú“ zmluvu o užívaní poľovného revíru.“ Na základe uvedeného považoval kasačný súd postup žalovaného, týkajúci sa vydania napadnutého opatrenia žalovaného za súladný so zákonom.

31. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že predmetné opatrenie žalovaného nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože samo o sebe nepredstavuje zásah do subjektívnych práv žalobcov. V tomto smere kasačný súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 06.02.2018, z ktorého vyplýva, že žalovaný z dôvodu vydania opatrenia o tzv. „prerušení“ konania následne rozhodnutím č. OU-PP-PLO-2017/000309-153-KB zo dňa 09.11.2017 podľa § 4 ods. 6 zákona o poľovníctve poveril vykonaním ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver podľa § 24 ods. 1 a § 26 zákona o poľovníctve v Poľovnom revíri Klčov do zaevidovania zmluvy žalobcu 3/ - Poľovné združenie Jablonov, ktorého členmi sú aj žalobcovia 1/ a 2/. Kasačný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že žalobcom nebola postupom žalovaného spôsobená žiadna ujma, pretože na základe rozhodnutia žalovaného o poverení podľa § 4 ods. 6 zákona o poľovníctve žalobcovia vykonávajú plnohodnotný výkon práva poľovníctva v Poľovnom revíri Klčov.

31. Výsledkom procesu evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 zákona o poľovníctve je písomné oznámenie orgánu verejnej správy o vykonaní evidencie, ktoré je individuálnym správnym aktom, s ktorým zákon spája relevantné právne účinky, a teda reálne sa dotýka práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Až oznámením o vykonaní evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru je spojené nadobudnutie účinnosti zmluvy o užívaní, a teda reálny vznik práva užívateľa vykonávať právo poľovníctva v dotknutom poľovnom revíri. Proti oznámeniu o vykonaní evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je možné využiť žiaden riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, možno ho však preskúmať buď v rámci dozoru prokuratúry v netrestnej oblasti a najmä v správnom súdnictve. Kasačný súd zdôrazňuje, že až konečné opatrenie okresného úradu o evidencii zmluvy o užívaní, resp. o odmietnutí návrhu na evidenciu zmluvy je opatrením preskúmateľným v rámci správneho súdnictva. Na základe uvedeného považuje za správny názor krajského súdu, že až konečným rozhodnutím, v prípade, ak by bolo možné konštatovať, že je v neprospech istej skupiny účastníkov administratívneho konania, by mohlo dôjsť k porušeniu subjektívnych práv a slobôd tohto subjektu, ktorý by mal možnosť domáhať sa súdneho prieskumu správneho rozhodnutia na príslušnom súde prostredníctvom správnej žaloby.

32. Najvyšší súd záverom považuje za potrebné uviesť, že zo svojej úradnej činnosti zistil, že konanie vo veci žalobcu W.. C. K. o určenie neplatnosti Zmluvy o užívaní Poľového revíru Klčov zo dňa 18.07.2017, vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1C/89/2017 bolo právoplatne skončené dňa 10.09.2018. Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1C/89/2017-46 zo dňa 10.01.2018, ktorým zamietol návrh žalobcu na predĺženie lehoty na doplnenie žaloby a podanie žalobcu odmietol, pretože i napriek výzve súdu na odstránenie nedostatkov podania, nedostatky podania v lehote určenej súdom neodstránil a pre uvedené nedostatky nemohol súd v konaní pokračovať, bolo na základe odvolania žalobcu, potvrdené uznesením Krajského súdom v Košiciach uznesením sp. zn. 6Co/47/2018 zo dňa 22.08.2018.

33. Na základe uvedených skutočností má kasačný súd za preukázané, že právoplatným skončením súdneho konania o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní Poľového revíru Klčov zo dňa 18.07.2017 odpadol dôvod, pre ktorý bolo opatrenie žalovaného vydané, preto je žalovaný povinný konať vo veci evidencie tejto zmluvy v zmysle § 16 zákona o poľovníctve bezodkladne. Najvyšší súd sa stotožnil aj s argumentáciou kasačných sťažovateľov v časti, v ktorej tvrdili, že žalovaný je povinný pri prerušení konania špecifikovať dôvod prerušenia a v prípade, že je to z dôvodu iného konania, musí uviesť orgán, číslo konania a pod., v ktorom sa rieši rozhodujúca otázka na posúdenie veci. Súd predovšetkým prihliadol na skutočnosť, že odpadol dôvod prerušenia konania a správny orgán je povinný vo veci konať.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcov vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

5.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcom, ktorí v tomto konaní nemali úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovanému, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

36. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.